

Kazalo:

uvodnik.....	3
babi Lenka: LJUBEZEN.....	4
pohod.....	5
osmerosmerka.....	6
intervjuji.....	7
slike.....	8
srednjeveški dan.....	9
priročnik za sednjeveško bojevanje.....	10, 11
slike.....	12
lov na zaklad.....	13
orientacija.....	13
najin 1. tabor.....	14
pohod v Pregarje.....	15
opazovalnica.....	16
recept za šmorn.....	16
vesolje.....	17
tajni prijatelj.....	18
msn naslove.....	19
e-mail naslovi.....	19

Naslov: Taborni Mravljinček 2008

Urednica: Arijana

Kraj in leto izdaje: Klivniško kraljestvo Blatenborg, 13.7.2008

Izdalo: Društvo tabornikov rod Črnega Mrava

število izvodov: 60

Rod Črnega Mrava deluje v Mostah že od leta 1952. Se vedno učimo tehnike zivljenja v naravi in med ljudmi in močno verjamemo v pomembnost našega početja. Ponosni smo, da je naš rod eden najstarejših v Sloveniji.

UVODNIK

Ker sovražim dolge uvode in jih ponavadi preskočim, vam ne bom najedala s tremi stranmi nakladanja in teženja. Uvod bi po mojem moral biti kratek, vesel in zabaven, da z veseljem prebereš ostalo vsebino. Zelo dobro se spomnim, da se mi je veliko dobrih knjig zamerilo ravno zaradi predolgega uvoda. Tabor je končan, čaka nas še mesec in pol počitnic, po tem pa se gremo spet dolgočasit v šolske klopi in dolgočasen vsakdan bojo popestrili vodovi sestanki in spomini. Ja, ja, saj se zavedam, da že zehate. Zato bom res nehala tipkati in se samo zahvalila taborovodji Roku, starešini Daniju in celemu vodstvu za dobro izpeljan tabor (ki bi sicer moral biti daljši ;)

Ana

Babi Lenka piše o vsakdanjih stvareh: danes o LJUBEZNI

Vsak med nami jo pozna, saj nas spremlja od rojstva do smrti. Kako? Saj ni mogoče! Pa je, seveda je. Le pomislite, premislite pa boste rekli- res je tako.

Že otroček, ko se rodi, nosi v sebi ljubezen. Najprej do mame, kasneje do drugih ljudi in stvari, ki ga obkrožajo. Raste z njim in se spreminja kot on- od plišastega medvedka in zajčka naprej do živih živali, rastlin, ljudi. Z leti, ki se nabirajo v življenju, se nizajo na ogrlico tudi ljubezni- razno-razne. Vse so vznemirljive, lepe, čarobne, enkratne.

In kar naenkrat otročiček ni več majhen. Zrasel je preko metra in pol, včasih skoraj do dveh, in zdaj so tudi ljubezni nove, drugačne, vedno večje- neznane. Včasih prizadenejo srce do bolečine, drugič do neizmerne sreče. Včasih trajajo kratko, pa daljše - do nekaj let, včasih pa celo življenje. Najbolj se zavedamo ljubezni, ko prekipevamo od njene moči kot mleko iz lonca, kot metulji ali ptiči, ki se dvigajo proti soncu in nebu, kot gore belih smetanastih oblakov nad gozdovi in gorami, kot... Vsi smo je polni in razneslo bi nam prsi od sreče, da komaj dihamo. Saj veste na katero ljubezen mislim.

A kaj, ko sta ljubezen in sreča tako izmuzljivi, neoprijemljivi in nevidni. Včasih se ugnezdita v nas prav potihem in zavemo se ju šele, ko odhajata. Tudi tako potihem in narahlo, da mnogokrat ne vemo, kdaj izhlapita kot voda na soncu. In kje je zdaj ljubezen? Ni je več, ostal je prelep spomin na čase, ko smo je bili polni.

Kaj pa zdaj? Nič- čakajte! Ljubezni je polno po svetu, živi med nami, pa je ne vidimo in ne slišimo. Kar naenkrat pa se nekaj zgodi - drobna iskrica v očeh, nasmeh, prijazna beseda ali srečanje kar tako mimogrede - pa je spet tu nova ljubezen. Morda bo ta spet ena izmed mnogih, morda bo pa tista "prava"- nikoli ne vemo.

Velika pisateljica Pearl Buck je v svoji knjigi Mandala napisala skoraj največjo modrost o ljubezni: Babica je rekla svoji vnukinji "ne obupuj- skoraj vsaka ljubezen se enkrat konča, a vedno prihaja nova. Zato pojdi njej na proti. To je tako, kot sonce, ki vzide vsak dan, pa naj bo jasno nebo ali polno oblakov."

Ja ja, dragi moji, take so življenjske resnice in upam, da jih boste uspeli mirno polagati na police svojih spominov, poleg vseh drugih dogodivščin, ki se vam bodo v življenju dogajale.

Pa srečno! *Babi L.*

24.4.2008 napisano po navdihu mimogrede pri pomivanju posode- tako vsakdanje opravilo!

POHOD

V ponedeljek, 30.6.2008, smo se z vlakom odpeljali v Borovnico, kjer se je začel naš pohod. Najprej smo si uničevali kolena na Pekelskih slapovih. V petih dneh smo prehodili 110 km in naredili dosti višinske razlike. Vsega skupaj smo hodili skoraj 24 ur, spali pa 17.

1. dan smo prespali na nekem vikendu. Travnik je bil raven, ampak zemlja je bila popolnoma nemogoča (klini so se sproti lomili). Zraven je tekel potok, tam je bil tudi žar, kjer smo skuhali makarone s sirom.

2. dan smo šli čez Slivnico (ampak žal nismo srečali čarovnic). Prespali smo v paviljonu pri Snežniškem gradu.

3. dan smo prečkali Snežnik in prespali v planinskem domu na Sviščakih. Tam nas je tudi obiskal Rok, ki je pripeljal hrano in, kar je najpomembnejše, ČOKOLADO!

4. dan smo se spustili s Sviščakov in prišli v picerijo Kudra še ravno pravi čas, da nas ni zalilo. Ja, jedli smo pizzo, medtem ko je zunaj padala toča.

5. dan smo se večino dneva kopali na jezu, kjer je bilo kar nekaj "zanimivih" prigod (npr. Atila je reševal mrtvo ribo). Prespali smo na prostoru, kjer je ponavadi vodni dan. Okoli 23ih je večina "odšla" v tabor kjer je "povsem neopzno" izginilo 6 litrov mleka (čeprav so ga prinesli samo 3 litre). Ponoči nas je zalil dež in nekateri so "plavali" v spalkah...

Bilo je utrujajoče (na dan povprečno 25 km), zabavno (nekateri se pač morajo zafrkavati), mokro (je deževalo)...

Se vidimo naslednje leto! ;)

Pohodniki

osmosmerka: GOZDNE ŽIVALI

L	I	S	I	Č	K	A	G	J	H
M	K	I	R	A	F	K	J	A	O
E	O	N	L	N	B	E	V	Z	I
R	Š	I	N	D	A	J	E	B	K
J	U	Č	E	M	E	D	V	E	D
A	T	K	L	Ž	S	C	E	C	V
S	A	A	E	M	Č	Š	R	A	O
E	N	P	J	T	R	U	I	N	L
C	S	R	N	J	A	K	C	B	K
O	P	O	L	H	V	Z	A	S	Ž

LISIČKA
JAZBEC
MEDVED
SINIČKA
VEVERICA
SRNA
MERJASEC
POLH
JEŽ
KOŠUTA
SRNJAK
JELEN
VOLK

Vanja

INTERVJUJI:

Nika/Rok

N: Koliko let si že pri tabornikih?

R: 13

N: Katere funkcije opravljaš?

R: Vse: načelnik, taborovodja, starešina, vodnik, član voda.

N: Kaj mora znati taborovodja?

R: Organizacija, vodenje, zabava, skrb za varnost prisotnih...

N: Katere veščine imaš?

R: Pionir, orientacist, animator, žoga, plavalec...

N: Kaj ti je na taboru najbolj všeč?

R: Občutek, da je vse v redu.

N: Kaj ti na taboru ni všeč?

R: 2 dni slabega vremena

Taja/Dani

T: Koliko let si že v našem rodu?

D: 21

T: Katere funkcije opravljaš?

D: Zunanji svetovalec, starešina na taboru.

T: Katere funkcije ima starešina?

D: Odgovoren je za vse in vsakogar na taboru.

T: Katere veščine imaš?

D: Življenje v naravi, pionir (več kot 15 let)...

T: Kaj ti je bilo na taboru najbolj všeč?

D: Fantastična hrana.

T: Kaj ti na taboru ni bilo všeč?

D: Blato pred lužno jamo.

SREDNJEVEŠKI DAN

Zjutraj nas je zbudilo trobljenje in bobnanje. Komaj smo se zbrali pred paviljonom, pa so nas napadli Turki. Skrili smo se za obzidje, toda sovražniki niso odšli. Na koncu se je moral kralj Matjaž spopasti z njimi. Premagal jih je in lako smo nadaljevali z zajtrkom. Po njem smo vsak s svojim kraljevičem odšli v različne dele kraljestva, kjer smo naredili pripomočke za turnir. Naredili smo vozove, loke, kopja, sulice, meče in ščite, zastavo in čarobni napoj.

Po kosilu smo imeli viteški turnir, kjer so se kraljeviči med seboj pomerili za del kraljestva in kraljevo hči. Tekmovali smo v streljanju, dirki z vozovi, spretnostih na deblu, podiranju drevesnega debla, dirjanju na "konju" medtem ko moraš s sulico zadeti obroč, morali smo premagati zmaja...

Med igrami smo imeli obešanje prestopnika Joleta, obiskale so nas čarovnice, ki so zvarile ljubezenski napoj...

Po igrah je vodilo rdeče kraljestvo kraljeviča Uroša, toda na rvsti je bila še zadnja in najpomembnejša igra - rutkanje, ki naj bi dokazala srčnost, pogum, hitrost in zvitost kraljeviča.

Zmagalo je modro kraljestvo z Atilo na čelu. Kraljevič Atila je dobil del velikega kraljestva in kraljevo hči Marjetko Cvetko. Želimo jima veliko sreče...

PRIROČNIK ZA SREDNJEVEŠKO BOJEVANJE

by: (Turjaške rozamunde elite dragon force doable armored level 15 of the brotherhood of the Opus Noris clan, sponsored by the crcitiction army in the middle of the 15th century BY THE RIVER)

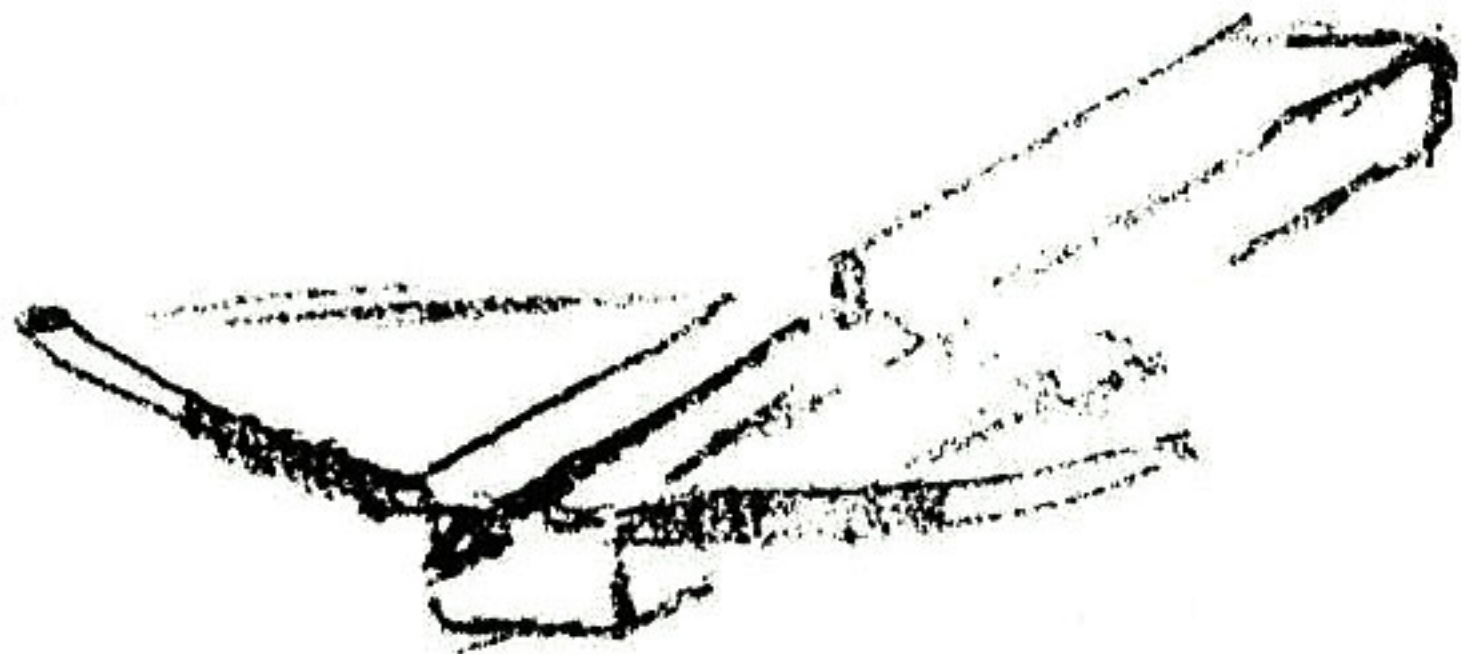
1. BOJEVANJE Z MEČEM:

- a) ciljaš tam kjer boli
- b) tudi drugam je vredeu
- c) ampak malo slabše
- d) vendar zadostuje
- e) pa tko, še kr. A veš!

2. BOJEVANJE S SAMOSTRELOM:

- a) ciljaš tam kjer boli
- b) tudi drugam je vredeu
- c) ampak malo slabše
- d) vendar zadostuje
- e) pa tko, še kr. A veš!
- f) rabiš samostrel

Sam-Bow

3. BOJEVANJE NA KONJU:

- a) konja naj ima vsaj 3 noge
- b) ali več kot zgoraj (točka 3a)
- c) tko a veš!

4. BOJEVANJE Z VORHEMRJEM (warhamer)

- a) udari

5. BOJEVANJE Z ARABSKO SABLJO (SCIMMYTAR)

- a) napadi
- b) zbeži
- c) hitro!
- d) tko a veš
- e) hitro!!

6. RAVNANJE Z OVNOM:

- a) vzemi ovna
- b) ga zravnaj

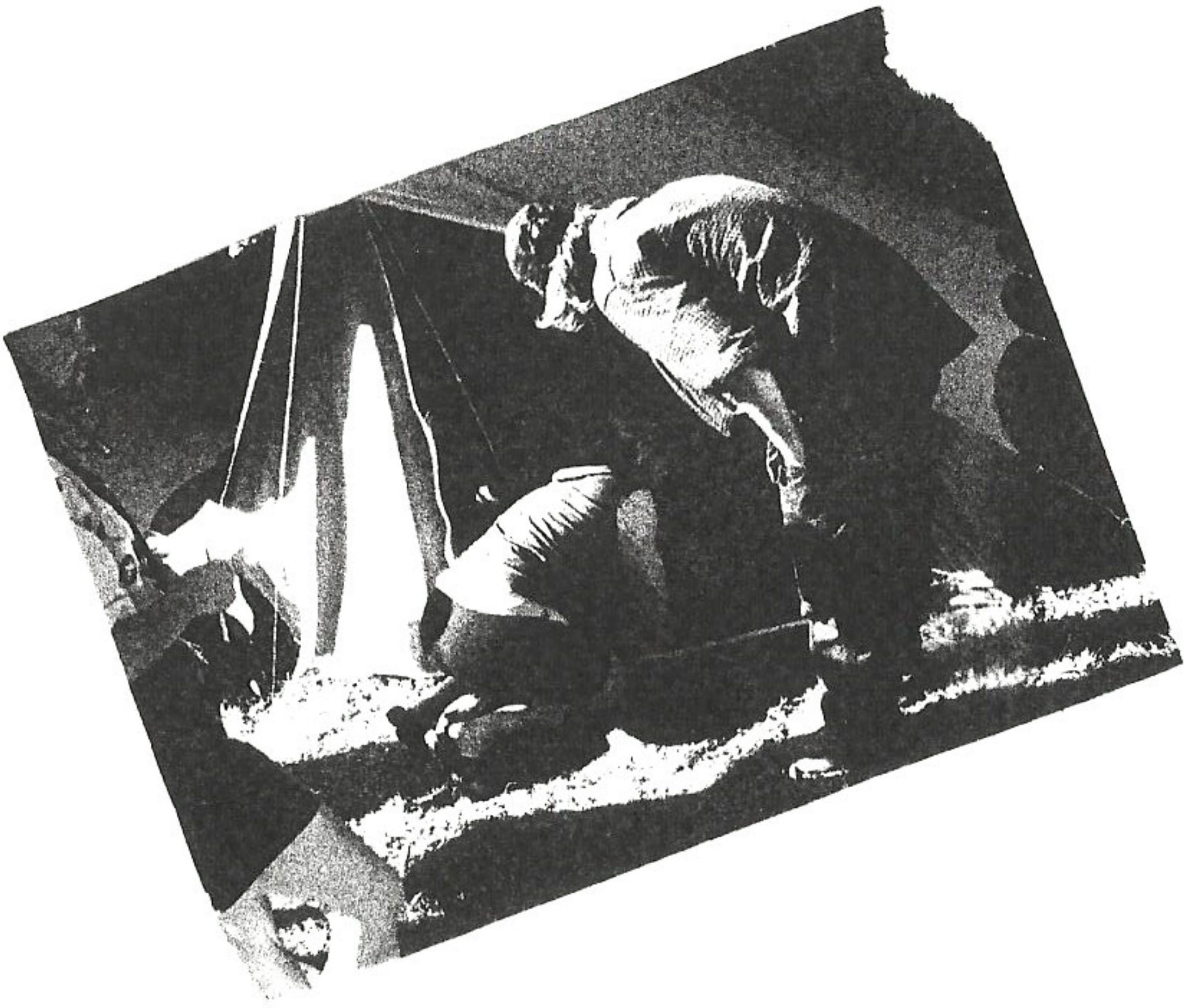

7. BOJEVANJE Z LOKOM

- a) glej točke 2a, 2b, 2c, 2d, 2e *

* 2F se spremeni tako, da besedo samostrel zamenja beseda lok

- g) tko da veš!

LOV NA ZAKLAD

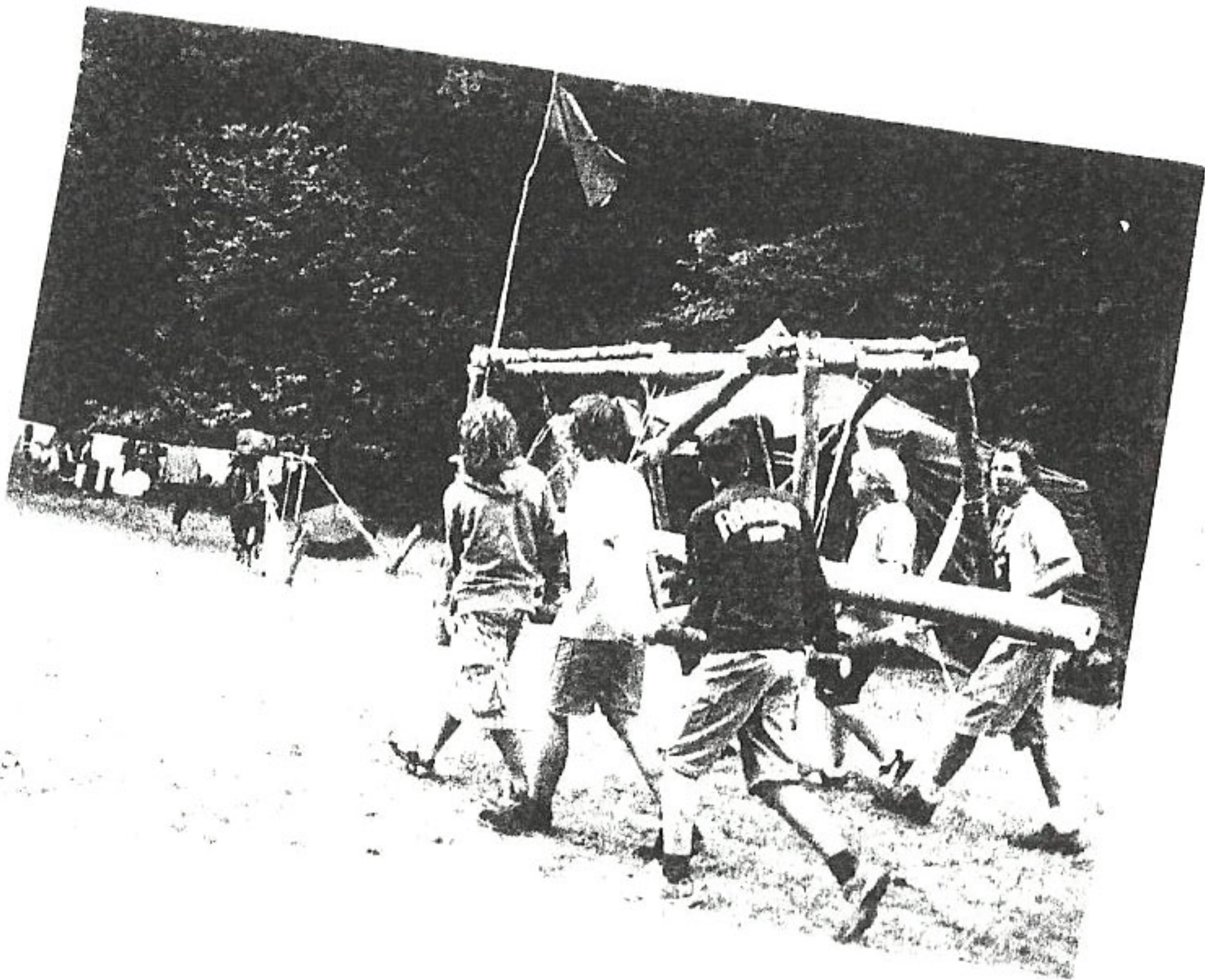
Najprej so šli tisti z Rokom. Čez 10 minut smo šli še mi s Suzano. Dobili smo navodila in kmalu našli kt. 1. Ko smo že prišli do ta zadnje, smo morali porabiti številke, ki smo jih našli pri prejšnjih kt-jih in ko smo odprli skrinjo smo notri našli srp dobrega vremena in potem je bilo res dobro vreme.

Vanja

ORIENTACIJA

V sredo popoldne smo se razdelili v 2 skupini po 4 ljudi in eno po 5. Morali smo najti 4 kt-je. Prvi je bil pri cerkvi v ajelšah, drugi je bil na poti v Pregarje, 3. je bil pri cerkvi v Pregarjah. Ko smo bili v trgovini, pa se je ulilo. Zaradi tega nismo šli iskat še 4. kt-ja. Srečali smo tudi skupino, ki je štartala pred nami in se skupaj vrnili po najkrajši poti v tabor. Prišli smo čisto premočeni in zmrznjeni. Na srečo je kmalu nehalo deževati in se je zjasnilo.

Nika

NAJIN PRVI TABOR

1. Lansko jesen sem se prvič priključil tabornikom in to iz rodu ČM. Moja vodnica je Nataša, naš vod pa se imenuje Ježki. Med letom smo na naših sestankih osvajali različne veščine, katere sedaj na taboru poskušamo preliti v vsakodnevno taborniško življenje. Žal se je jesenskega tabora in zimovanja nisem udeležil, pa tudi za poletnega nisem bil ravno navdušen. Po prigovarjanju staršev sem se "sprijaznil" z usodo in se odločil, da grem. Že sobotni odhod v zgodnjih jutranjih urah me je navdal z veseljem, prav tako kakor sem užival, ko sem doma "preizkušal" spalno vrečo, blazino in menažke. Tudi noža in naglavne lučke nisem pozabil vzeti s seboj. V Ilirski Bistrici se je naša pot z vlakom končala, sledil je prevoz do jezua in pohod do tabora. Med potjo smo nabirali gozdne jagode, poslušali ptice in opazovali žabe v lužah. Ko smo "končno" prišli do tabora, se je pred menoj odprla čudovita jasa obkrožena z gozdom, na njej pa so že stali šotori. S prijateljem Andražem so nama dodelili enega, kasneje sva ga poimenovala Orlova gora. To je kmalu postal najin novi dom, v katerem uživava vsako noč na taboru.

NIK

2. Naj se predstavim: sem Rastko, Nikov očka. Na taboru sem se znašel povsem slučajno, pravzaprav po Nikovi zaslugi, saj nad odhodom ni bil ravno navdušen. Ker smo z ženo in vodnico Natašo predvidevali, da bo Nik na njem užival, sem se "žrtvoval" in se s soglasjem taborovodje priključil družini. Kaj hitro sem se vključil v "puščavniško" življenje. Presenetila me je resnost organizatorjev in profesionalni odnos, nad različnimi aktivnostmi pa sem bil naravnost navdušen. Z veseljem sem se priključil nekaterim, pravzaprav sem čisto "padel notri". dnevi so tekli kot blisk in prišel je dan prisege za novince in napredujoče. Na moje presenečenje me je taborniško vodstvo pobaralo, če bi si želel pridružiti RČM. "Z lahkoto," sem rekel, ko pa sem na prisegi kot grča prejel še vijolično rutko, mi je kar malo zaprlo sapo.

RASTKO

POHOD V PREGARJE

Pri tabornikih gremo dostikrat peš na izlet ali pa na bivak. Tokrat nam je vreme ponagajalo, ko smo šli na krajši pohod v Pregarje.

Odšli smo v sončnem popoldnevu in kar neverjetno se mi je zdelo, da je vreme lahko tudi slabo. Kljub temu smo s seboj vzeli dežnike, najmlajši pa tudi vetrovke in dolge hlače.

Po polurnem phodu v hrib navzgor skozi gozd smo prispeli do bele hiše. Gospo, ki je prišla iz hiše sem prosila, če mi lahko napolni baterijo. Zelo je bila prijazna.

Pot do Pregarij je šla po asfaltu, vendar nam ni bilo težko, saj je bilo oblačno.

Prijetno presenečenje je bila vaška trgovina. Založili smo se s sladkarijami in krenili nazaj. Po poti smo srečevali GG-je, ki so imeli orientacijsko tekmovanje.

Ravno smo stopili na odprto cesto, ko se je vreme obrnilo in začelo je deževati. Debele kaplje so tolkle ob asfalt. Z Matejo sva sklenili, da uporabimo edini možni prevoz: avtoštop. Ustavil je rdeč avto, voznik je bil prijazen domačin. Mateja se je z MČ-ji odpeljala, mi pa smo prepevali I'm singing in the rain. Naenkrat se je avto vrnil in vsi smo pasali anj, samo Rastko je ostal na dežju. Pripeljal je čisto do vhoda h gospe Joži, ki je bila že prej zelo prijazna z nami. In potem je voznik šel še po Rastkota.

Ploha se je čez pol ure zčila in stekli smo v gozd in pri tem prečkali hudournike, ki jih gor grede ni bilo.

Nataša

OPAZOVALNICA

Najprej smo 3 dolge in močne veje zvezali v trikotnik. Po tem smo na osnovni trikotnik privezali še 4 palice. Denis je splezal na drevo in pritrnil vrvi. Tako smo osnovo potegnili gor in jo pritrnili med 3 drevesa. Po tem smo nekateri s plezalnimi pasovi in vrvi splezali po drevesu, drugi pa so naredili prečke za lestev. Ko je bila vrvna lestev pritrjena, smo Taja, Denis, Tilen in jaz splezali gor in na osnovo zvezali še ostale prečke ter pritrnili ograjo, na katero smo se podpisali. Ko smo ploščad in ograje dokončali, smo gor potegnili velik ploščat kamen, ki je služil za ognjišče. Nazadnje smo naredili še streho in gor potegnili klop. Čisto na koncu smo se ponoči odpravili na opazovalnico, ki smo jo krstili z ognjem in čokolado.

Opazovalnica je skoraj 4 metre visoko in povsem brez žebeljev. Sicer na začetku nismo ravno zaupali vezavam, toda očitno so dovolj trdne, če so zdržale celoten vod+ Danija oziroma Roka.

Ana

RECEPT: ŠMORN ZA 45 OSEB

potrebujemo:

- 25 jajc
- 9l mleka
- 7kg moke
- 700g sladkorja
- velik ščep soli
- 1,5l radenske
- 500g rozin

MULTIPRAKTIK

Atila, Tilen, Jana, Anži so stepli maso v 15 minutah. Pekli smo 2 uri in sicer v dveh gromozanskih loncih. Pri kuhi smo se imeli dobro in posledično je bila tudi hrana dobra ;) Zraven smo imeli še jabolčni kompot.

kuharica Brigita

VESOLJE

Mnogi znanstveniki se sprašujejo o nastanku in pomenu vesolja. Midve z Ano pa sva na vse skupaj pogledali s podobnega stališča, kot si lahko preberete v štoparskem vodniku po galaksiji.

Čeprav se imamo ljudje za izjemno pametna bitja, o vesolju in celo lastnem planetu vemo zelo malo.

Če v vesolju živijo še druga živa bitja, so bolj razvita kot človeštvo? V znanstvenem ali etičnem smislu? So ravno tako sebični, pohlepni in vase zagledani kot ljudje? Kako vemo, da živali niso inteligentne? In če bi bili dovolj pametni, da bi razvili primerna vozila za vožnjo po vesolju, bi bili psihično pripravljeni? ...

Glede na poročanje o letečih krožnikih ipd., bi lahko sklepali da so nezemljani razvitejši od nas. Toda kako vemo, da Zemlja in naš svet nista zgolj eksperiment? Če bi se človeštvo odpravilo v vesolje bi verjetno udrli na "tuje ozemlje". Vsekakor bstaja vprašanje o odzivu njegovih "lastikov". Vesoljčki bi najverjetneje branili svoj prostor zato bi jih človeštvo najvrjetneje obtožilo nasilnosti. Ljudje verjetno še stoletja ne bomo odkrili načina potovanja na dolge razdalje, saj velike naftne korporacije vztrajajo pri bencinu. Pa se bomo ljudje sploh zmožni kdaj združiti v dovolj enotno skupnost, da bi lahko kaj ustvarili? Vsaka celina, vsaka država, vsaka politična stranka stremi za svojimi cilji. Saj bi bilo zanimivo vedeti kdo je nad ali pod nami v vesolju. Toda ali bi bilo za človeštvo dobro iti odkrivati kaj se nahaja v vesolju? Ali celo več vesoljih?

Bi se bili zmožni združiti? Pozabiti na spore in cilje posameznikov? Bi bilo etično podreti razlike med kulturami za neko vse človeško stvar, ki bi nas morda zapeljala v vojno vesolij? Bi sploh kaj odkrili?

Odgovori na vprašanja in zaključek najine večurne razprave verjetno sledijo šele več kot stotino let.

Taja

TAJNI PRIJATELJI

Na taboru smo se igrali tajnega prijatelja, kar pomeni, da vsak izvleče listek z imenom in osebi, ki je napisana pošlje darilce, ji naredi kakšno drobno uslugo,...

Suzani!

Gore prelepe so in visoke, proti njim iztegni svoje roke.
Čez hribčke, doline se ti mudi. Ob potočku, ki prijazno žubori.
Tam travnik poln tav in cvetja, ne išči več lepšega zavetja.
Metuljček na ramo prileti, tvoj dan se v čudež spremeni.
Tvoj T.P.

PIZZA PO TABORU !!!
17. 7. 2008
ČETRTEK, 18.00
PIZZERIA FOCULUS
(V CENTRU LJUBLJANE)

SE VIDIMO.

MSN naslovi

Taja: musnca@hotmail.com
Ana: sabriel@windowslive.com
Rok: rokersen@hotmail.com
Atila: atila-ma-vas-rad@hotmail.com
Gal T.: gal.trselic@hotmail.com
Maruša: marusa.dusa@hotmail.com
Jan B.: jan_bojevi@hotmail.com
Seba: terminator@rutka.net
Miha: Miha_1991@hotmail.com
Jaka P.: jaka.pipan@hotmail.com
Anži: rowi@windowslive.com
Uroš: uros.jesihar@hotmail.com
ŽLŽ: zan-luka@hotmail.com
Tilen: tilen.trselic@moj.net
Jan K.: jan_kracman@hotmail.com
Tai: tai.zmaj@hotmail.com
Tadej: bigowner.tn@hotmail.com
Lenart: Lenkas22@email.si
Jana: decva007@hotmail.com

e-mail naslovi:

Ana: nexy.anna@gmail.com
Rok: rzaletel@gmail.com
Jana: jana.kebler@gmail.com
Matic: matic.soklic@gmail.com
Mateja: to.shovi@gmail.com
Maruša: maruska.dusa@siol.com
Rastko: rastko.skalj@gov.si
Jaka P.: nimam.idej@gmail.com
Miha: eninedini@gmail.com
Jaka K.: jaka.kotar@gmail.com
ŽLŽ: zzerovnik@gmail.com

Kraljestvo Moldavia

Viharni

Bozna
Orlova

Ruzakholm

Stajon
Slova

Goizslos

Biatenbura

Biatenbura
hosa

Krolenslain

Klopplac

x 095cm

R. Lohom

Ratendorf

Zmajska
hosa

Robidental

Skralendel

Komarvald

Poroz,
Turki

Port
Katenhaim

Dreunberg

Zalio Markt letlic

Poroz,
Turki

Poroz
Turki

Kladnik
A. D. 1711

